

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5CdoR/1/2026
Identifikačné číslo spisu: 8125204717
Dátum vydania rozhodnutia: 26.02.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Halušková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:8125204717.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti o maloletú C. G., narodenú XX. B. XXXX, zastúpenú opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, dieťa matky Mgr. L. G., narodenej XX. Y. XXXX, O., C. X, zastúpenej advokátkou JUDr. Martinou Kožárovou Jenčovou, Prešov, Slovenská 69 a otca Ing. B. G., narodeného XX. B. XXXX, C., M. XXXX/XX, zastúpeného advokátkou JUDr. Miriam Jachymovou, Košice, Pražská 4, o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 29P/98/2025, o dovolaní otca proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 02. októbra 2025 sp. zn. 21CoP/83/2025, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením z 12. augusta 2025 č. k. 29P/98/2025-286 návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (I. výrok) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (II. výrok). V odôvodnení uznesenia uviedol, že otec neosvedčil existenciu skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia v časti nahradenia súhlasu matky so zmenou školy. Zápis dieťaťa na základnú školu, resp. zmena základnej školy by sa podľa názoru okresného súdu nemala riešiť prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia, v ktorom nie je možné vzhľadom na krátku zákonnú lehotu vykonávať rozsiahlejšie dokazovanie potrebné na to, aby sa dostatočne a hodnoverne zistilo, čo je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Otec v konaní navyše neosvedčil, že matka odmietla dať súhlas vo vzťahu ku konkrétnej škole. Z návrhu otca okresný súd nezistil ani skutočností, ktoré by odôvodňovali nutnosť okamžitého zásahu formou nariadenia neodkladného opatrenia vo vzťahu k úprave styku matky s maloletou tak, ako to otec žiada (zákaz styku). Nebolo preukázané, že by matka bezprostredne ohrozovala maloletú na živote a zdraví, pričom uvedené nebolo preukázané ani z iných konaní vedených na okresnom súde. Rozsudkom zo 04. júna 2025 sp. zn. 29P/113/2024 okresný súd úpravu styku matky s maloletou vylúčil na samostatné konanie. Z uvedených dôvodov návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa §

52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“).

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) na odvolane otca uznesením z 02. októbra 2025 sp. zn. 21CoP/83/2025 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne (I. výrok) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania (II. výrok).

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie otec tvrdiac dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), pričom namietal nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý sa obmedzil iba na formálne potvrdenie rozhodnutia súdu prvej inštancie. Navrhol, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa od 01. júla 2016 riadia ustanoveniami CMP. Vzájomný vzťah medzi CMP a CSP je vymedzený v § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. CMP v § 76 až § 77a obsahujúcich niektoré ustanovenia o dovolaní „neustanovuje inak“, ak ide o prípustnosť dovolania v posudzovanej veci; prípustnosť dovolania otca bolo preto potrebné posudzovať podľa ustanovení CSP.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal účastník konania (otec) zastúpený v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP) skúmal, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote. Dospel k záveru, že dovolanie bolo podané oneskorene a je ho potrebné odmietnuť bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Podľa § 427 ods. 1, 2 CSP dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

7. Podľa § 121 ods. 3, 4 a 5 CSP lehota určená podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končí uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

8. V preskúmvanej veci z obsahu spisu (doručenka na č. l. 422) vyplýva, že dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu bolo otcovi doručené 31. októbra 2025 (skutočnosť určujúca začiatok lehoty). Koniec zákonnej dvojmesačnej lehoty na podanie dovolania pripadol na stredu 31. decembra 2025 (deň, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty), čo bol riadny pracovný deň. Obsah spisu preukazuje, že otec podal dovolanie 02. januára 2026 (potvrdenie o odoslaní podania - dovolania na č. l. 427 spisu), pričom nepožiadaval súd o odpustenie zmeškania lehoty na podanie dovolania podľa § 122 CSP.

9. Z uvedených dôvodov dovolaciemu súdu neostalo nič iné ako konštatovať, že dovolanie bolo podané po uplynutí zákonnej lehoty uvedenej v § 427 ods. 1 CSP. Dovolací súd preto dovolanie odmietol ako oneskorene podané podľa § 447 písm. a) CSP bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

10. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP.

11. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.